I principprogrammet står der, at det er vigtigt, at vi værner om sammenhængskraften i vores samfund.
Det er meget afgørende og bør være en ledetråd i alt, hvad partiet foretager sig.
Det gælder også i forhold til en af de store beslutninger, der skal træffes i nærmeste fremtid: Skal Tyrkiet have en dato for at optage forhandlinger om at blive medlem af EU. Det skal EU tage stilling til i december.
Men hvad mener socialdemokratiet?
Vi venter på en rapport fra EU-kommissionen, der kommer med en anbefaling til hvad landene i EU skal gøre. Denne rapport skal vi selvfølgelig læse omhyggeligt. Men vi ikke lade EU bestemme, hvad der skal være vores holdning. Vi skal selvfølgelig have vores egen politik også i forhold til det vigtige spørgsmål om Tyrkiets medlemskab.
For os må det være afgørende, at dette spørgsmål ikke bare handler om endnu et land, der skal være medlem af EU. Vi er nødt til at tænke igennem helt fra bunden af, hvor går grænsen for hvilke EU skal omfatte?
Vi ved, at hvis Tyrkiet kommer ind i EU, så vil indvandringen vokse kraftigt, det vil sige at den udlændingepolitik, der møjsommeligt er bygget op og så småt er ved at virke, vil blive undergravet.
Vi ved samtidig, at Tyrkiet er præget af værdier og kulturmønstre, som ligger ret langt fra vores værdier.
Det er der flere eksempler på.
Senest har den tyrkiske regering lagt et forslag frem om, at ægteskabsbrud - utroskab - skal være forbudt og straffes med flere års fængsel. Det er et meget dybtgående indgreb i den personlige frihed som set ud fra mine værdinormer er fuldstændig uacceptabelt.
Lad mig give et andet eksempel på den afstand, der er i kultur og værdier:
Den tyrkiske regering har gennemført, at de islamiske, religiøse skoler skal give adgangf til videregående uddannelser, hvad mange inden for uddannelsessystemet har protesteret voldsomt imod.
Dette er ikke små og lugegyldige uenigheder. Det berører helt fundamentale træk ved det samfund vi har. På samme måde som det gælder for de krænkelser af menneskerettighederne, som finder sted i Tyrkiet, selv om der er sket forbedringer.
I de her overvejelser må vi hele tiden holde os for øje, at Tyrkiet meget hurtigt ville blive det største land i EU med den indflydelse, der følger af det.

Jeg mener, det er helt uholdbart. Der er grænser for, hvor radikale forandringer EU kan holde til.

Men det siger jeg ikke af modvilje mod Tyrkiet. Jeg er tværtimod en varm tilhænger af, at vi kraftigt udbygger samarbejdet med Tyrkiet.

Jeg mener, at vores konklusion bør være et nej til at give Tyrkiet en dato. Men hvis EU alligevel i december giver landet en dato, må socialdemokratiet sige klart og tydeligt til den danske befolkning, at den endelige stillingtagen til Tyrkiets optagelse bør ske ved en folkeafstemning.

Men det første skridt må være, at vi tager selvstændig stilling og ikke bare følger efter EU-kommissionen.

Ellers tager vi ikke principprogrammets smukke ord om, at vi ikke vil have et opsplittet samfund alvorligt. Og det skal vi. Vi skal både undgå en opsplitning og sikre at vi kan hjælpe og være solidarisk med Tyrkiet.